

316

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 31 maja 1937 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wojskowych o postępowaniu przy nadawaniu układom zbiorowym pracy mocy powszechnie obowiązującej.

Na podstawie art. 21 ust. (5) oraz art. 31 ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. o układach zbiorowych pracy (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 242) zarządzam co następuje:

§ 1. Każdy z uczestników układu zbiorowego pracy oraz każde zainteresowane zrzeszenie (stowarzyszenie) pracodawców, nie wyłączając cechów i związków rzemieślniczych, jak również każdy zainteresowany związek zawodowy pracowniczy (stowarzyszenie) lub zrzeszenie (zespół) takich związków (stowarzyszeń) może wystąpić z wnioskiem o nadanie zarejestrowanemu układowi zbiorowemu pracy mocy powszechnie obowiązującej.

§ 2. Wniosek o nadanie układowi mocy powszechnie obowiązującej przedstawia się Ministrowi Opieki Społecznej na piśmie za pośrednictwem inspektora pracy, który układ zarejestrował.

§ 3. Wniosek powinien zawierać uzasadnienie, stwierdzające, że układ posiada gospodarczo przeważające znaczenie w danej gałęzi pracy na obszarze, dla którego układ miałby uzyskać moc powszechnie obowiązującą; w szczególności uzasadnienie powinno wskazywać, jaki jest stosunek liczbowy zakładów pracy objętych układem i pracowników w nich zatrudnionych do zakładów pracy i pracowników układem nieobjętych, w gałęzi pracy i na obszarze, którego dotyczy wniosek o nadanie układowi mocy powszechnie obowiązującej, ponadto w miarę możliwości wniosek powinien określać przybliżony stosunek wartości i rozmiarów produkcji zakładów objętych układem do wartości i rozmiarów produkcji zakładów, na które układ miałby być rozciągnięty.

§ 4. Wniosek zgłoszony przez związki lub stowarzyszenia powinien wskazywać, kogo one reprezentują na obszarze, na którym układ ma uzyskać moc powszechnie obowiązującą.

§ 5. Do wniosku należy dołączyć cztery poświadczane przez inspektora pracy odpisy układu, sporządzone po jednej stronie karty.

§ 6. W przypadku, gdy nadanie mocy powszechnie obowiązującej układowi miałoby zgod-

nie z wnioskiem (§ 1) objąć zakłady rzemieślnicze, treść wniosku powinna być zaopiniowana przez właściwą izbę rzemieślniczą na skutek zwrócenia się wnioskodawców, bądź inspektora pracy, któremu wniosek został złożony.

§ 7. Inspektor pracy zgłoszony wniosek wraz z opinią co do zasadności nadania układowi mocy powszechnie obowiązującej oraz oceną zawartych we wniosku danych przedstawia Ministrowi Opieki Społecznej.

§ 8. Po zbadaniu treści przedstawionego wniosku i stwierdzeniu, że istnieje podstawa do wszczęcia postępowania o nadanie układowi mocy powszechnie obowiązującej, Główny Inspektor Pracy zarządza obwieszczenie w zbiorze, przewidzianym w art. 22 ust. (4) ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. o układach zbiorowych pracy (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 242), o zgłoszeniu wniosku w sprawie nadania układowi mocy powszechnie obowiązującej, wyznaczając termin nie krótszy niż dni 14 na składanie sprzeciwów przeciwko nadaniu układowi mocy powszechnie obowiązującej, i wraz z tym obwieszczeniem ogłasza tekst układu.

§ 9. Przed dokonaniem publikacji, przewidzianej w § 8, Główny Inspektor Pracy może wprowadzić do tekstu układu niezbędne poprawki, jednak bez zmian merytorycznych treści układu. Wprowadzone poprawki powinny zmierzać do nadania tekstowi brzmienia zgodnego z obowiązującymi zasadami pisowni, składni, przestankowania, cytowania właściwych nazw, miar i terminów prawnych, jak również mieć na względzie należyta przejrzystość układu przez odpowiedni podział treści układu na części, oznaczone artykułami lub paragrafami.

§ 10. W tekście układu, przeznaczonym do publikacji, mogą być pominięte te postanowienia, którym moc powszechnie obowiązująca nie ma być nadana.

§ 11. Termin, wyznaczony w myśl § 8, biegnie od daty ogłoszenia obwieszczenia.

§ 12. W przypadku, gdy zgłoszony w myśl § 1 wniosek jest oczywiście bezzasadny, Minister Opieki Społecznej nie wdraża postępowania.

nia, przewidzianego w rozporządzeniu niniejszym, i zawiadamia o tym wnioskodawców.

§ 13. Przeciw nadaniu układowi mocy powszechnie obowiązującej każda osoba zainteresowana może wnieść sprzeciw do Ministra Opieki Społecznej za pośrednictwem inspektora pracy, który układ zarejestrował. Inspektor pracy, przedstawiając Ministrowi Opieki Społecznej zgłoszone sprzeciwy, dołącza do nich opinię o zasadności zgłoszonych sprzeciwów i wypowiada się, w jakim zakresie należy układowi nadać moc powszechnie obowiązującą.

§ 14. Po upływie terminu na składanie sprzeciwów Minister Opieki Społecznej decyduje w sprawie nadania układowi mocy powszechnie obowiązującej, określając gałęzie pracy oraz obszar, na które układ zostaje rozciągnięty.

W przypadkach, wymienionych w art. 21 ust. (2) ustawy o układach zbiorowych pracy, Minister Opieki Społecznej decyduje w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, w przypadkach zaś wymienionych w art. 21

ust. (3) tej ustawy — w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych.

§ 15. Zarządzenie o nadaniu układowi mocy powszechnie obowiązującej podlega ogłoszeniu w zbiorze, przewidzianym w art. 22 ust. (4) ustawy o układach zbiorowych pracy.

§ 16. Umowom zbiorowym (układom zbiorowym pracy), zawartym przed dniem 1 czerwca 1937 r. i zarejestrowanym w myśl ustawy o układach zbiorowych pracy, moc powszechnie obowiązującą nadaje się po tym dniu w trybie rozporządzenia niniejszego.

§ 17. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1937 r. na obszarze całego Państwa z wyjątkiem województwa śląskiego, na obszarze zaś województwa śląskiego — z chwilą wyrażenia przez Sejm Śląski zgody na wejście w życie na obszarze tego województwa ustawy z dnia 14 kwietnia 1937 r. o układach zbiorowych pracy (Dz. U. R. P. Nr 31, poz. 242).

Minister Opieki Społecznej:

Marian Zyndram - Kościalkowski